

цы-те. Обихождахъ тако отъ область въ область
увѣренъ какъ ще намирамъ по вредомъ храна-
та си въ останкы-те на зельядѣліе-то. Колкото
пути намирахъ семена полезны нанѣкое расте-
ніе, препосѣйвахъ ты и казувахъ: Ако не на менѣ,
то на други ще да послужать. По мало
злополученъ ся имахъ като гледахъ какъ мога
да струвамъ една весма мала добрина. Въ обача
одно нещю, кое-о желаехъ превосходно, то есть
да влѣза въ нѣкои градове. Чудехъ ся отъ да-
лечь за зидове-те и нихни-те башны, за собра-
ніето въ рѣки-те на корабы-те, множество-то
на керваны-то въ путища-та, кои-то ся наваля-
ваха на товарени сосъ стоки отъ всы-те стра-
ны на горизонта, орядоцы-те на душествую-
щы-те отъ областы-те стражари, обряди-те (а-
лан-те) и голямы преобряды на пребывающи-те
отъ иностранны царцины Посланицы, за да
приведать радостны извѣстія или да соби-
рать споборства. Приближавахъ до колко-
те ми ся опрощаваше, при входове-те,
и виждахъ съ удивленіе воздвигены-те
отъ толкова утныцы высокы отъ прахъ
столпове, и пподскачаше отъ желаніе сер-
дце-то ми, като слышахъ размѣщенный мятежь